

Despre superioritatea omului

Samoila

Pomul, sigur, nu se poate
Să se simtă văduvit
Că n-are cum să constate
Că nu este fericit.

Omul are-o calitate
Ce întrece orice mit
Știe cu celeritate
Că este nefericit.

Când îl încearcă mândria
Rațiunea îl încântă
Și-și ascunde josnicia
Într-o mirare sfântă.

Chiar de cade-n depravare
Omul, care-i dar ceresc,
Crede că și el e-nstare
Să pronunțe „te iubesc”.